

ты да объявять на Картагеняны-ты войнѣ (150 г.) Най-на-
прѣдъ тѣи взяли отъ Картагеняны-ты триста душъ зало-
жницы, послѣ имъ зели оружіе-то и заповѣдали имъ да
сѣсипать и самый Картагенъ. Сега Картагеняне-ти по-
знали что имъ мыслятъ Римляне-ти, та наумили по-болѣ да
измрѣть подъ развалины-ты на града си. Отчаяніе-то имъ
придало юначество и срѣдства за отбранѣ: все что има-
ло въ града металъ прѣтворили го на оружіе; отъ по-
крывы-ты на кѣщи-ты си правили корабы, а отъ косы-
ты на жены-ты и дѣщери-ты си плели вѣжета. Двѣ го-
динѣ юнашки ся бранили Картагеняне-ти, и Римляне-ти
вече зели да мыслятъ, че нещѣтъ да могѣтъ да имъ над-
вѣжѣтъ. Нѣ младый Сципіонъ Емилианъ зель начал-
ство-то на Римскѣ-тѣхъ войскѣхъ и прѣвзялъ Картагенъ съ
приступѣ 146 г. Оплѣненный и обраный Картагенъ горѣлъ
40 дни, а жителіе-ти му или изгынѣли отъ огнь и мечъ,
или быдохъ изробени.

Гракхы. Война съ Югурта.

§. 39. — Чрѣзъ тѣя усвоенія Римъ ако и да ся въздви-
гнѣлъ до най-высокъ стѣпнь на могѣщество, нѣ прави-
ти на Римляны-ты сѣ покварили. Тѣи ламтяи за богат-
ство и намѣсто прѣжни-ты имъ добродѣтели обладады гы
корыстолюбіе и страсть за наслажденіе, за кое-то всяко-
га были готови да продадѣтъ и сѣвѣсть-тѣхъ си и отече-
ство-то си. Нѣ най-страшно за Римъ было това, че чис-
ло-то на сиромасы-ты гражданы много ся умножило. Мно-
зина благоразумни Римляне разумѣли тѣхъ опасность на
отечество-то си и трудили ся да му помогнѣтъ. Изме-
жду тѣя благородны гражданы были Тиверій Гракхъ
и Каій Гракхъ. Тиверій, като народенъ трибунъ, прѣд-
ложилъ да ся раздѣлятъ дръжавны-ты земли и на гражда-